

סיקורת

(המשך מעמוד 12)

תקופה שלנו או בעוד זמן קצר, מסוגלים בהחלט לספק ביעותים לשנה שלמה, לכל בר־דעת. למשל — יש כאן תיאור של חייל משותק, שאינו יכול להתגונן ואינו יכול אפילו לפצות פיו, שעה שחיות היער וצי־פורי השמיים זוללות את בשרו ומגקרות את עיניו. או סיפור על גברת וארינג'ה היפוכוֹנדרית, שלא שתתה מים משום שהם נושאים היידקים, ולא ציחצחה שיניים, משום שהמישחות והמברשות מויקות לפה, לא התרחצה בסבון כדי ששומני העור לא ייפגעו, לא הלכה לטייל בשמש משום שזה גורם לסרטן, לא התכוננה בטלוויזיה משום שהיא מקרינה קרני רנטגן, ולבסוף הגיעה למסקנה, שהדרך הבטוחה ביותר לחיות, היא למות. והיא מתה.

תקליטים

אנא! אני רוצה

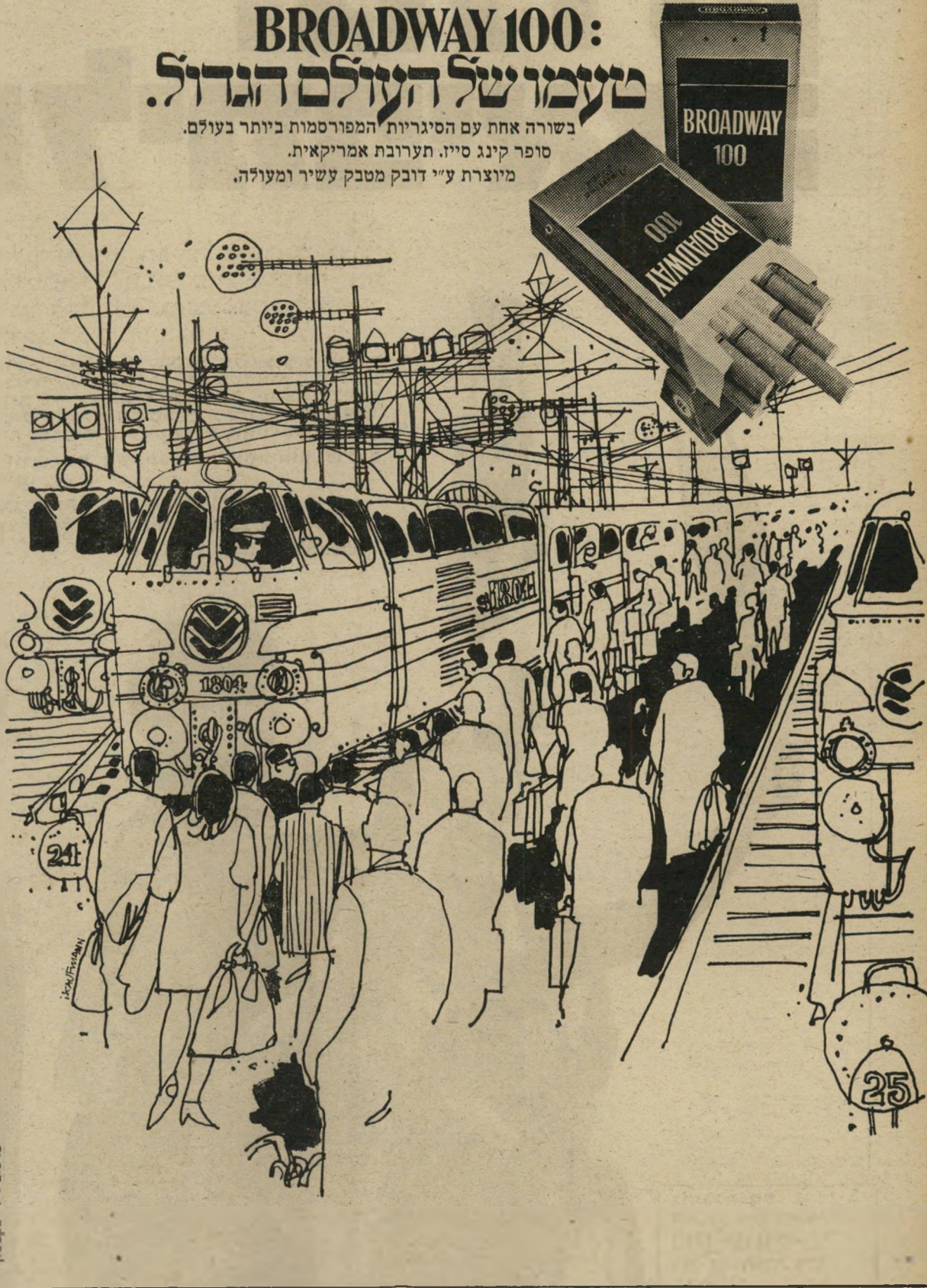
קצת נויים

„תִּרְפוּאָה נִיתָן לַפִּיג'מָה...“ סי־פור ותמלילים: אמנון אחיניעמי. לחנים, עיבודים וניצוח: אריה לבנון. מספרת ושרה — רבקה מיכאלי. הד־ארצי, 14186.

בימים טרופים אלה כשמוג האוויר הקפי־ריזי מפיל חללים של אדמת, נזלת, צננת, וסתם אפטישים למיניהם, כדאי להמליץ על תקליט זה כתרופה מרגיעה, לאמהות מסוֹרות העומדות על סף התקפת־עצבים: קחי את ילדך המיילל ממיטתו (המלאה בצבעי מים מהולים בשוקולד) והושיבי אותו ליד הגרמפון (אין צורך להוציאו לחצר). אם התקליט בסירוב, הסבירי לו שיש לך בשבילו הפתעה, שהוא לא צריך לשי־

BROADWAY 100: טעמו של העולם הגדול.

בשורה אחת עם הסיגריות המפורסמות ביותר בעולם. סופר קינג סייו. תערובת אמריקאית. מיוצרת ע"י דובק מטבק עשיר ומעולה.

רבקה מיכאלי
תִּרְפוּאָה נִיתָן לַפִּיג'מָה
Rivka Michaeli
Give the Medicine to the Pyjama...

רבקה יונתן פִּיג'מָה אוהבת מתוק

כב בשקט, ולא לצייר בשקט, ולא לשחק בדובון בשקט. הוא פשוט צריך — לשתב בשקט. אבל את זה הוא יבין לבד ברגע שתשימי בעדינות את המחט על התקליט החדש הזה. הקשיבי לו גם את. מזור, אה? כאילו היה התכשיט שלך בעצמו מדבר. מפליא ממש כמה כל הגאונים הקטנים האלו דומים זה לזה. כאילו היו כולם תאומים. ועד שהפירחה הקטן שומע את הפתיחה על הילד, יוני, שקט בבוקר עם נזלת וחום, את מתפלחת למיטבה ומכינה לך את כל הרפרטואר הדרוש מבחינת רפואית: הטיפות, הסירופ, וכל שאר הוועות שמחור בתך לטפטף לילדך כאם אוהבת. ברגע זה מספר התקליט לילד איך בלעה הפיג'מה תִּרְפוּאָה, ואיך בלע יוני כמות כפולה של הני־ל', ואז את מכניסה לילדך המהופנט את כל סידרת הרפואות. התקליט מזמר „כמה טוב לא ללכת לגן“ ובאותו זמן את יכולה לשתות קפה ולהירגע: זה מגיע לך אחרי לילה שלא עצמת בו עין, כי לקטן כאבו האוונטיים. רבקה מיכאלי כבר תספר לו בתקליט למה לקגורו יש כיס, איך המים למדו לעשות טיפות, למה לצב יש שריון, ועוד כמה דברים שמעניינים כל ילד שיש לו נזלת. וגם כל ילד גיבור אחר, וכך, כשתקליט זה מושמע ברציפות עשר פעי־מים, לפי דרישת הילד, את יכולה להמי־שיך בעבודת יומך כאילו כלום לא קרה. נסי ותיווכחי: ההצלחה מובטחת.